

РЕШЕНИЕ

№ 464

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова
като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело №
20231100901997 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 365 и следващите от ГПК.

Образувано е вследствие депозирана искова молба с входящ № 98414/27.10.2023 г., от „ОББ Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Възраждане“, ул. **** срещу „С.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Оборище“, ул. ****.

Предявен за разглеждане е иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 във връзка с чл. 266 ЗЗД, във връзка с чл. 99 ЗЗД сумата от 252 025,00 лв., представляваща непогасената част от уговорени възнаграждения за изработване на артикули, за които са издадени фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. и фактура № 5542/28.02.2023 г. съгласно сключен договор за изработка от 03.05.2017 г., вземанията по които фактури е цедирано съгласно договор за факторинг без регрес от 20.04.2023 г., сключен между „ОББ Ф.“ ЕООД, „И.Г.“ ЕООД и „С.“ ООД, ведно със законната лихва, считано от 27.10.2023 г. до погасяването на главното вземане.

В исковата молба се излагат фактически твърдения, че между „И.Г.“ ЕООД /с предишно наименование – И.-**** ЕООД/ и ответника - „С.“ ООД на 03.05.2017 г. се сключил договор за изработка на стоки от обувната промишленост. С него „И.Г.“ ЕООД се е съгласил и приел да изработи по възлагане на „С.“ ООД определен вид и брой артикули, съответно е поел насрещно задължение да заплати на изпълнителя възнаграждение за изработването им. В изпълнение на този договор се поддържа, че „И.Г.“ ЕООД е изработвал поръчани от „С.“ ООД артикули, като за тяхната стойност е издал три броя фактури с № 5550/02.03.2023 г., с № 5541/28.02.2023 г. и с № 5542/28.02.2023 г., като общия размер на фактурираните по тях възнаграждения възлизал на сумата от 294 651,60 лв. Сочи се, че „С.“ ООД извършил само едно плащане от 14.09.2023 г., което съставлява частично такова в размер на сумата от 42 626,60 лв. по фактура с № 5541/28.02.2023 г., като останал задължен за заплащането на сумата от 252 025,00 лв. На 20.04.2023 г. между „И.Г.“ ЕООД-доставчик, „ОББ Ф.“ ЕООД и „С.“ ООД-платец бил сключен договор за факторинг без регрес, като с него ищецът се ангажирал да предостави на доставчика - „И.Г.“ ЕООД факторинг услуги.

На 20.04.2023 г. „И.Г.“ ЕООД е уведомил платеща „С.“ ООД за сключения договор за факторинг и го е известил за това, че всички настоящи и бъдещи вземания на „И.Г.“ ЕООД от „С.“ ООД, които произтичат от извършените доставки /в това число и вземанията по трите цитирани по-горе фактури/ са прехвърлени на „ОББ Ф.“ ЕООД. Изтъква се, че представител на платеща „С.“ ООД е подписал това уведомление на 24.04.2023 г., като го е потвърдил и се е съгласил с отразеното в него съдържание. След придобиването на тези вземания от ищеца и към настоящия момент същия поддържа, че не е получил плащане от „С.“ ООД, съответно размерът им възлиза на стойност от 252 025,00 лв., като те са изискуеми и подлежат на изпълнение от ответника.

Ответната страна – „С.“ ООД, действаща чрез законния си представител по делото – управител Г. подава писмен отговор в срока по чл. 367 ГПК, като с него оспорва предявения за разглеждане от ищеца иск определяйки го за неоснователен. Признава се, че „И.Г.“ ЕООД и „С.“ ООД са сключили на 03.05.2017 г. посочения и приложен към ИМ договор за изработка, както и това, че между „И.Г.“ ЕООД-доставчик, „ОББ Ф.“ ЕООД-фактор и „С.“ ООД-платец на 20.04.2023 г. е бил сключен договор за факторинг без регрес посочен и приложен към ИМ. Възражава се обаче на това, че за „С.“ ООД са възникнали задължения за заплащане на възнаграждения към „И.Г.“ ЕООД за изработени и доставени артикули по трите издадени фактури с изключение на частично платените такива, респективно че „ОББ Ф.“ ЕООД е придобил тези вземания с договора за факторинг и може да ги инкасира от платеща „С.“ ООД. Опонира се, че стоките за които са издадени трите упоменати в ИМ фактури не са били произведени от „И.Г.“ ЕООД в съответствие с уговореното в договора за изработка, а така също са страдали от сериозни недостатъци. Това е довело и до неприемането на тези стоки от поръчващия. Изключение правят само част от стоките по една от фактурите издадена на 02.03.2023 г., по която било реализирано частично плащане на датата – 14.09.2023 г. на сумата в размер от 42 626,40 лв. Ответникът отрича да е бил надлежно уведомяван на уговорения между страните адрес, че дължи исковите суми. Дотолкова, доколкото в полза на „И.Г.“ ЕООД не са възникнали вземания по цитираните фактури с изключение на сумата в размер от 42 626,40 лв., която е платена, то не е имало и как „И.Г.“ ЕООД да ги прехвърли успешно на настоящия ищец, респективно същия не е материално легитимиран да получи плащането им от ответника. Ето защо се иска отхвърляне на предявения иск, поради недоказаност на неговото основание. За водене на делото ответникът настоява да му се присъдят направените разноски.

С допълнителна искова молба подадена на 13.12.2023 г. „ОББ Ф.“ ЕООД, чрез процесуалният му представител по делото – адвокат Д. е посочил, че поддържа всичко вече изложено в първоначалната искова молба, съответно оспорва възраженията на ответника изложени в писмения му отговор. За неконкретизирано и неаргументирано ищецът определя въведеното от ответника възражение за това, че артикулите изработени от ищеца не кореспондирали на уговореното с договора за изработка сключен между страните. Акцентира се върху съдържанието на клаузата на чл. 10 от договора и опцията на поръчващия, който може да иска от изпълнителя поправка на работата в даден от него срок без да дължи допълнително заплащане за това. Обърнато е внимание и на съдържанието на уговорката в чл. 12 от договора за изработка и задължението на поръчващия да направи преглед на изработеното при приемането му, като ако има забележки по качеството относно евентуални недостатъци на стоката да направи своите възражения за несъответно на поръчаното или некачествено изпълнение, съответно ако не упражни такива, то работата се счита за приета без възражения. „С.“ ООД не сочи доказателства, че се е възползвал от така предвидената договорна възможност да възрази по начина на изработване на стоките, което означава,

че е приел същите бърз да има възражения, като навеждането им на настоящия етап е пример за формален опит да се забави процеса по присъждане на предявените парични вземания. На следващо място се поддържа, че „С.“ ООД не може да противопоставя на ищеца възражения, които черпи от начина на изпълнение на договорното правоотношение между него и „И.Г.“ ЕООД, от което произтича прехвърленото вземане, тогава когато се установи приемане на цесията от длъжника. Това според ищеца поради общите признаци на двете сделки важи и за договора за факторинг, което означава, че нормата на чл. 103, ал. 3 ЗЗД следва да се приложи по аналогия и в настоящия случай. Подчертава се, че законния представител на „С.“ ООД на 24.04.2023 г. по повод на изпратено до дружеството писмено уведомление от 20.04.2023 г. изрично е декларирала, че се съгласява вземанията по описаните в същото фактури да бъдат прехвърлени на „ОББ Ф.“ ЕООД, а така също потвърждава, че изработените и предадени на „С.“ ООД стоки, които са описани в тези фактури са приети и изпълнени при договорените условия, като за това говори изявлението „съгласни сме и потвърждаваме“. Допълва се и това, че съгласно общите условия към договора за факторинг от 20.04.2023 г., по който страна е и „С.“ ООД, като в раздел „Дефиниции“ на стр. 1, раздел 1 от тях е описано е прието какво означава термина „Вземане“ при ползването му в договора, като това са суми които доставчикът има право да получи от платеща на определена бъдеща дата по фактури издадени от доставчика срещу платеща за вече доставени от доставчика на платеща стоки или услуги. Така поставеното условие се сочи, че изцяло съвпада с изявлението на доставчика, което е вписано върху писменото уведомление, което му е изпратено от „ОББ Ф.“ ЕООД. Напомня се и това, че ответникът е извършил частично плащане в размер на 42 626,60 лв., но по фактура издадена на 28.02.2023 г., а не по тази издадена на 02.03.2023 г., както неправилно е посочено в отговора на ИМ.

„С.“ ООД в срока и на основание чл. 373 ГПК упражнява допълнителен отговор от 02.01.2024 г., като заявява, че продължава да поддържа всички вече изказани с отговора по ИМ правни и фактически твърдения. Противопоставя се на твърдението на ищеца, че „С.“ ООД бил приел без да прави възражения стоките произведени от „И.Г.“ ЕООД. Посочва, че най-напред факта по доставка на стоките посочени във фактурите не е спорен, защото подобна доставка с изключение на стоките със стойност от 42 626,60 лв. изобщо не е била извършвана от изпълнителя към поръчващия. Сочи се, че съставените и представени по делото протоколи за приемане не са подписани от законния представител на ответното дружество. На самостоятелно основание, дори и да се приемело, че доставки на стоки все пак са били извършени според посочените протоколи и издадени фактури, то стоките не отговаряли на уговореното с договора за изработка, а също така и не са били с добро качество, като „С.“ ООД своевременно е възразил за това пред изпълнителя. Ответникът се спира и върху уведомителното писмо от 20.04.2023 г. с извършеното върху него отбелязване от 24.04.2023 г., като се изтъква, че изявлението има отношение само към факта, че „С.“ ООД е получил уведомлението, но по същността си то не може да се третира, като признание, че дружеството дължи сумите по фактурите цитирани в него, а още по-малко, че в негова полза били извършени доставки на стоки, каквито стоки дори не са описвани в уведомлението. Добавя се и това, че сключения договор за факторинг е рамков и в него липсва описание на каквито и да е било конкретни вземания или доставки на стоки, поради което от реализацията на факта по сключване на тази сделка нямало основание да се правят заключения за извършване или пък не на конкретни доставки от „И.Г.“ ЕООД в полза на „С.“ ООД, евентуално за съответствието на доставените стоки с уговореното по договора за изработка, респективно за наличие на качествено изпълнение.

Софийски градски съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на

страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, както и процесуалните изявления за признаване от страна на ответното дружество на предявените срещу него осъдителни иски, респективно своевременно заявеното от ищеца искане за приключване на делото с постановяване на решение при признание на иска, намира следното :

За да установи съществуването на предявените за присъждане парични претенции в тежест на дружеството-ищец е възложена необходимостта да установи следните елементи от фактическия състав на иска за реално изпълнение : сключването на валиден договор за изработка между „И.Г.“ ЕООД – изпълнител и „С.“ ООД – възложител с предмет изработване на артикули по поръчка на възложителя по одобрен от него прототип; 2./ изпълнение на задължението му да изработи поръчаните от възложителя артикули по вид и количество, както и с необходимото качество, които са описани в трите приложения към исковата молба фактури; 3./ предаването и приемането без забележки от възложителя на изработените артикули; 4./ настъпване изискуемостта на насрещното задължение за заплащане на уговорената цена за изработените артикули, както и нейния размер; 5./ сключването на валиден договор за факторинг между ищеца, между „И.Г.“ ЕООД и ответника, по силата на чието действие е придобил вземанията произтичащи от издадените във връзка с договора за изработка три фактури цитирани в ИМ, съответно, че е уведомил платеща за това, че следва да изпълнява в негова полза.

С определение от 04.01.2024 г. съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства : че между „И.Г.“ ЕООД и „С.“ ООД на 03.05.2017 г. е бил сключен посочения и приложен към ИМ договор за изработка; че между „И.Г.“ ЕООД-доставчик, „ОББ Ф.“ ЕООД-фактор и „С.“ ООД-платец на 20.04.2023 г. е бил сключен договор за факторинг без регрес посочен и приложен към ИМ; че на 14.09.2023 г. „С.“ ООД е заплати в полза на „ОББ Ф.“ ЕООД сумата в размер от 42 626,40 лв., като част от стойност на стоки по издадена фактура с № 5541, че на 24.04.2023 г. „С.“ ООД, чрез управителя си е получил уведомително писмо от 20.04.2023 г. с автор - „ОББ Ф.“ ЕООД.

За установяване на материалната си легитимация на кредитор по вземането за уговорени и частично незаплатени възнаграждения за изработване на артикули, за които са издадени фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. и фактура № 5542/28.02.2023 г. съгласно сключен договор за изработка от 03.05.2017 г., вземанията по които фактури е цедирано съгласно договор за факторинг без регрес от 20.04.2023 г., сключен между „ОББ Ф.“ ЕООД, „И.Г.“ ЕООД и „С.“ ООД, ищецът „ОББ Ф.“ ЕООД е ангажирал разнородни по вид писмени доказателства, както и събирането чрез специални знания на счетоводни данни посредством изслушването и приемането на експертно заключение по назначена съдебна експертиза.

С протоколно определение от 01.03.2024 г. на основание чл. 228, ал. 1 ГПК съдът е допуснал изменение на предявения за разглеждане осъдителен иск, чрез конституирането на втори ищец в настоящото производство, а именно - „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“, регистрирано в Търговския съд на Нантер, Франция, под № 552069791, със седалище и адрес на управление – Франция, Б. ****, пл. ****, встъпвайки в процеса и заменяйки ищеца - „ОББ Ф.“ ЕООД, с ЕИК ***** по отношение на част от предмета на предявения иск обхващаща сумата в размер на 239 423,75 лв., ведно със законна лихва върху тази сума, която претенция представлява 95% от първоначално заявената с иска парична претенция срещу ответника „С.“ ЕООД, съответно „ОББ Ф.“ ЕООД, с ЕИК ***** продължава участието си в производството като ищец по предявен осъдителен иск за сумата в размер на 12 601,45 лв., представляваща 5% от първоначално заявената с иска парична претенция срещу ответника „С.“ ЕООД, ведно

със законната лихва върху тази сума.

С молба от 29.02.2024 г. ответното дружество - „С.“ ЕООД заявява пред съда, че заедно с „ОББ Ф.“ ЕООД и „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ /ищци по делото/ са постигнали споразумение относно въведените в предмета на настоящото дело искиви претенции за плащане на възнаграждения по фактури. Налице е и еднозначно изявление на ответника, че исковите претенции включени в предмета на делото се признават по основание и размер, като се формулира искане за постановяване на решение при условията на признание на иска.

Предвид това, че от ишците, чрез техните представители по делото няма заявено искане за постановяване на решение по реда на чл. 237, ал. 1 ГПК, то подобен способ за разрешаване на спора по делото е процесуално невъзможно да бъде приложен.

Разгледани поотделно необходимите материални предпоставки за възникване на правото на вземане по съдебно предявените претенции с титуляри – всеки един от двамата ищци, съответно с длъжник ответника са реализирани. Най-напред трябва да се посочи, че извършеното от ответника признание на предявените икове по тяхното основание и размер имплицитно включва в съдържанието му признание по смисъла на чл. 175 ГПК на положителните факти, от чието осъществяване възникват съдебно предявените вземания, в т.ч. и техния носител след извършените прехвърляния и встъпване в права.

Отчитайки проведеното от ишците доказване, което не влиза в колизия с признанията на факти от ответника, а обратно налице е пълно съвпадение се установява, че между „И.Г.“ ЕООД /с предишно наименование – И.-**** ЕООД/ и ответника - „С.“ ООД на 03.05.2017 г. се сключил договор за изработка на стоки от обувната промишленост, като това съглашение е валидно и създава правоотношение между участниците по него, обвързвайки ги с определени облигационни права и задължения. В този смисъл изпълнителят по договора е осъществил възложеното нему изработване на определено количество от изделия – ботуши, боти, сандали и др. при спазване на стандартно качество на произведената продукция. Доставил е тази продукция на възложителя „С.“ ООД, като последния я е приел без да има забележки по навременното и качествено изпълнение на възложеното. Вследствие на това договорно изпълнение престоирано от „И.Г.“ ЕООД в тежест на възложителя по договора - „С.“ ООД се е породило насрещно задължение да плати фактурираното възнаграждение за изработените и доставени артикули съгласно издадени фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. и фактура № 5542/28.02.2023 г. Установява се, че възложителят - „С.“ ООД е сторил само частично плащане на част от фактурираната стойност по фактура № 5541/28.02.2023 г., което плащане се изразява в размер на сумата от 42 626,40 лв.

Съгласно договор за факторинг без регрес от 20.04.2023 г., сключен между „ОББ Ф.“ ЕООД, „И.Г.“ ЕООД и „С.“ ООД, ищецът „ОББ Ф.“ ЕООД е придобил вземанията на изпълнителя - „И.Г.“ ЕООД срещу „С.“ ООД по издадените с оглед очертаното изпълнение по договора от 03.05.2017 г. фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. /в размер равен на остатък след погашение възлизащо на сумата от 42 626,40 лв./ и фактура № 5542/28.02.2023 г. Длъжникът по тези вземания и ответник в настоящото производство - „С.“ ООД е надлежно обвързан от действието на този договор, защото директно е участвал при неговото сключване и в качеството си на длъжник е приел да отговаря пред новия кредитор – фактора „ОББ Ф.“ ЕООД. Последният е придобил вземане възлизащо в размер на 252 025,00 лв., като след започване на исковото производство се установява да е получил плащане от втория конституиран по делото на основание чл. 228 ГПК ищец - „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ в размер на сумата от 239 423,75 лв. Основанието за направата на това плащане е сключен

между „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ и „ОББ Ф.“ ЕООД застрахователен договор от 03.08.2021 г. и удовлетворена по него застрахователна претенция на застрахования - „ОББ Ф.“ ЕООД относно настъпил застрахователен риск, а именно – неосъществено в полза на фактора плащане от клиент на вземания закупени от него в качеството му на фактор, което се покрива в размер до 95 %. По делото са надлежно установени, както възникването на застрахователното правоотношение между ищците, така и факта на извършеното плащане на застрахователно обезщетение в посочения по-горе размер. Следователно „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ се легитимира, като носител на вземане по смисъла на чл. 410, ал. 1, т. 1, пр. последно КЗ за изплатено застрахователно обезщетение на за настъпило застрахователно събитие с участието на първоначалния ищец - „ОББ Ф.“ ЕООД, което е следствие от неосъщественото плащане по фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. /в размер равен на остатък след погашение възлизащо на сумата от 42 626,40 лв./ и фактура № 5542/28.02.2023 г., по които длъжник е ответника - „С.“ ООД.

По отношение на разликата над сумата от 239 423,75 лв. до сумата от 252 025,00 лв. възлизаща в размер на сумата от 12 592,25 лв. „ОББ Ф.“ ЕООД продължава да има качеството на легитимиран кредитор по вземане за възнаграждения за изработване на артикули, за които са издадени фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. и фактура № 5542/28.02.2023 г. съгласно сключен договор за изработка от 03.05.2017 г.

По изложените съображения предявените и допуснати за разглеждане в производството осъдителни иски се явяват доказани от ищците в техните основания и размери, като ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати съответните размери на тези искиви претенции.

По отговорността за разноските.

Предвид това, че предявените за разглеждане иски са изцяло основателни, то на основание чл. 78, ал. 1 ГПК правото на разноски се поражда единствено в правната сфера на ищците по делото, а ответника е отговорен да ги заплати. В случая разноски за водене на делото са реално направени единствено от ищеца - „ОББ Ф.“ ЕООД, като техния общ размер възлиза на сумата от 11 081,00 лв. и съставляват, както следва : 10 081,00 лв. – заплатена държавна такса и 1 000,00 лв. – заплатен депозит за покриване възнаграждение на вещо лице.

По изложените мотиви Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „С.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Оборище“, ул. ****, да заплати в полза на „ОББ Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Възраждане“, ул. **** на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 във връзка с чл. 266 ЗЗД, във връзка с чл. 99 ЗЗД сумата от 12 601,45 лв., представляваща непогасената част от уговорени възнаграждения за изработване на артикули, за които са издадени фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. и фактура № 5542/28.02.2023 г. съгласно сключен договор за изработка от 03.05.2017 г., вземанията по които фактури е цедирано съгласно договор за факторинг без регрес от 20.04.2023 г., сключен между „ОББ Ф.“ ЕООД, „И.Г., ЕООД и „С.“ ООД, ведно със законната лихва, считано от 27.10.2023 г. до 29.02.2024 г. върху главно вземане в размер на сумата от 252 025,00 лв., както и законна лихва, считано от 01.03.2024 г. до окончателното погасяване на главно вземане в изменения му размер от 12 601,45 лв.

ОСЪЖДА „С.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Оборище“, ул. ****, да заплати в полза на „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“, регистрирано в Търговския съд на Нантер, Франция, под № 552069791, със седалище и адрес на управление – Франция, Б. ****, пл. **** на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ в размер на сумата от 239 423,75 лв. – представляваща вземане за заплатено застрахователно обезщетение по застрахователна полица /факторинг/ с № 88100277 от 03.08.2021 г. сключена между „ОББ Ф.“ ЕООД и „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ – клон България КЧТ, изменен и допълнен на 30.08.2021 г., 30.06.2022 г., 18.07.2022 г., 08.012.2022 г. във връзка с реализиран покрит застрахователен риск неосъществено плащане по фактура № 5550/02.03.2023 г., фактура № 5541/28.02.2023 г. /в размер равен на остатък след погашение възлизащо на сумата от 42 626,40 лв./ и фактура № 5542/28.02.2023 г. с длъжник - „С.“ ООД и осъществено на 05.02.2024 г. плащане от „К.Ф.Д.П.Л.К. СА“ – клон България КЧТ в полза на застрахования - „ОББ Ф.“ ЕООД застрахователно обезщетение в размер на сумата от 239 423,75 лв., ведно със законната лихва, считано от 01.03.2024 г. /момента на подаване на молбата по чл. 228, ал. 1 ГПК/ до погасяването на главното вземане.

ОСЪЖДА „С.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Оборище“, ул. ****, да заплати в полза на „ОББ Ф.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Възраждане“, ул. **** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер от 11 081, 00 лв. . – направени съдебни разноси по повод исковото производство развило се пред Софийски градски съд.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____